

УДК 636.5

Каталог племінних ресурсів сільськогосподарської птиці України / Ю.О. Рябоконт, В.О. Пабат, Д.М. Микитюк, В.В. Фролов, О.О. Катеринич, Ю.В. Бондаренко, Т.В. Мосякіна, О.Т. Гадючко, Г.Т. Коваленко, Д.М. Гриценко, В.П. Богатир, Ю.С. Лютий /Під редакцією Ю.О. Рябоконт /Харків., 2005.-78 с.

Генофонд рідкісних порід яєчних та яєчно-м'ясних курей

Італійські куріпчасті (Итальянские куропатчатые)

Порода яєчного напрямку продуктивності.

Історія створення. Італійських куріпчастих курей називають також коричневим або бурим леггорном. Вони, як і білі леггорни, відносяться до середньоземноморської групи курей. Виведені в Італії шляхом відбору із місцевої птиці.

Екстер'єрні особливості: тулуб витягнутий у формі трикутника; голова невелика; дзьоб жовтий; гребінь листоподібний, великий (ген *r*), у курей звисає набік, у півнів – прямостоячий; вушні мочки білого кольору; шия середньої довжини; спина пряма, довга, переходить у лінію хвоста під кутом; груди добре розвинуті, випуклі; крила щільно прилягають до тулубу; ноги високі, жовті. Колір оперення: у курей – на коричнево-сірому фоні жовто-золотиста грива (*e+*), кінчики крила та рульові пір'я хвоста – чорні; у півнів – оперення яскраве, золотисто-червоні грива, спина і поперек; чорний хвіст із зеленим відливом (*ss bb ii CC ee coco blbl*, рис.17).

Добові курчата із світло-коричневим пухом, по спині проходить одна широка і дві вузькі темно-коричневі смужки.

Птиця відрізняється високою рухливістю, більш пристосована до утримання на підлозі.

Рис. 17. Кури породи італійські куріпчасті

Показники продуктивності: несучість – 180-200 яєць; маса яєць 53-55 г; жива маса: курей – 1,7-1,8 кг; півнів – 2,1-2,2 кг; життєздатність та відтворні якості – високі.

Колір шкаралупи яєць - білий. Форма яєць - продовгувата.

Назва господарства, де розводиться птиця: у генофондному стаді ДПДГ „Борки” Інституту птахівництва УААН, с. Бірки, Зміївський р-н, Харківська обл., 63421, тел. (05747) 78-386, 78-023, факс 78-274.

Синтетична популяція білого леггорну (Синтетическая популяция белого леггорна)

Порода яєчного напрямку продуктивності.

Історія створення. Створена в Інституті птахівництва УААН на базі ліній породи леггорн різного генетичного походження (японського, голландського, канадського).

Екстер'єрні особливості: тулуб витягнутий; голова невелика; дзьоб жовтий; гребінь листоподібний, великий (ген *r*), у курей звисає набік, у півнів –прямостоячий; вушні мочки білого кольору; шия подовжена; спина пряма, довга; грудні м'язи добре розвинуті, випуклі; крила значно розвинені, щільно прилягають до тулубу; ноги високі, жовті. Хвіст довгий, з сильно розвинутими косицями у самців. Колір оперення білий (генотип півнів *Ss BB II CC Ee coco blbl*, рис. 18).

Рис. 18. Півень синтетичної популяції леггорна білого

Птиця відрізняється високою рухливістю, більш пристосована до утримання в кліткових батареях різного типу та добре адаптована до умов України. Добові курчата із світло-жовтим пухом, активні.

Показники продуктивності: несучість – 245-250 яєць; маса яєць 61-62 г; жива маса: курей – 1,6-1,7 кг; півнів – 1,9-2,2 кг; життєздатність та відтворні якості – високі. Колір шкаралупи яєць білий.

Назва господарства, де розводиться птиця: в генофондному стаді ДПДГ "Борки" Інституту птахівництва УААН, с. Бірки, Зміївський р-н, Харківська обл., 63421, тел. (05747) 78-386, 78-023, факс 78-274.

Австралорп чорний (Австралорп черный)

Порода яєчно-м'ясного напрямку продуктивності.

Історія створення. Виведена в Австралії на базі породи чорний орпінгтон. Птиця цієї породи в Україні розводиться "в собі" протягом багатьох генерацій, у зв'язку з цим в ІІ УААН проводиться племінна робота щодо "прилиття крові" від іншого генетичного матеріалу та поліпшення екстер'єрних і господарчо-корисних ознак цієї породи.

Екстер'єрні особливості: тулуб широкий і глибокий; голова невелика; дзьоб чорний; гребінь листоподібний, невеликий (ген *r*); вушні мочки червоного кольору; шия коротка; спина пряма, широка; груди добре розвинуті, випуклі; крила невеликі, щільно прилягають до тулубу; ноги короткі міцні, чорні. Хвіст середньої довжини, з розвинутими косицями у самців.

Колір оперення чорний (*Ss bb ii CC EE coco blbl*, рис. 19). Птиця відрізняється спокійним темпераментом, більш пристосована до утримання на підлозі.

Добові курчата вкриті чорним пухом, активні.

Рис.19. Кури породи австралорп чорний

Показники продуктивності: несучість – 185-190 яєць; маса яєць 58-59 г; жива маса: курей – 2,4 кг, півнів – 3,3 кг; життєздатність та відтворні якості – високі. Колір шкаралупи яєць світло-коричневий та кремовий.

Назва господарства, де розводиться птиця: в генофондному стаді ДПДГ "Борки" Інституту птахівництва УААН, с. Бірки, Зміївський р-н, Харківська обл., 63421, тел. (05747) 78-386, 78-023, факс 78-274.

Суссекс світлий (Суссекс светлый)

Порода яєчно-м'ясного напрямку продуктивності.

Історія створення. Виведена в Англії на базі порід доркінг, корніш, білий кохінхін, брама світла, орпінгтон і місцевих курей. Оскільки птиця цієї породи в Україні розводиться "в собі" протягом багатьох генерацій, в ІІ УААН проводиться племінна робота щодо "прилиття крові" та поліпшення екстер'єрних і господарчо-корисних ознак.

Екстер'єрні особливості: тулуб широкий і глибокий квадратної форми; голова невелика, широка і глибока; дзьоб світлий з темним; гребінь листоподібний, невеликий (ген *r*); вушні мочки червоного кольору; шия коротка і товста; спина пряма, широка; грудні м'язи добре розвинуті, глибокі; крила невеликі, щільно прилягають до тулубу; ноги короткі міцні, рожево-білого кольору. Хвіст середньої довжини, з розвинутими косицями у самців. Колір оперення в основному "колумбійський" – на білому фоні оперення тулуба чорне намисто на шиї, кінчики рульових та махових пір'їн чорні (*SS bb ii ee CC*, рис. 20).

Рис. 20. Кури породи суссекс світлий

Птиця відрізняється спокійним темпераментом, більш пристосована до утримання на підлозі.

Добові курчата вкриті сріблястим пухом, активні.

Показники продуктивності: несучість – 180-190 яєць; маса яєць 58-59 г; жива маса: курей – 2,5 кг, півнів – 3,4 кг; життєздатність та відтворні якості – високі. Колір шкаралупи яєць світло-коричневий та кремовий.

Назва господарства, де розводиться птиця: у генофондному стаді ДПДГ "Борки" Інституту птахівництва УААН, с. Бірки, Зміївський р-н, Харківська обл., 63421, тел. (05747) 78-386, 78-023, факс 78-274.

Юрлівські голосисті (Юрловские голосистые)

Порода яєчно-м'ясного напрямку продуктивності.

Історія створення. Виведена методом народної селекції в Орловській, Курській та Воронежській областях Росії. Назву одержала від с. Юрлово. Голосистими назвали через здатність півнів до продовженого співу. Із генерації до генерації відбирали півнів, які мали сильний і довгий голос низького тону.

В Інституті птахівництва УААН проводиться племінна робота щодо "прилиття крові" та поліпшення екстер'єрних та господарчо-корисних ознак юрлівських голосистих курей, але за якістю співу селекція не проводиться.

Екстер'єрні особливості: тулуб широкий і глибокий піднятий у вертикальному напрямку; голова велика із широкою лобною кісткою; дзьоб жовтий, зігнутий; гребінь листовидний та трояндоподібний, вушні мочки червоного кольору; шия коротка і товста; спина пряма, широка; грудні м'язи добре розвинуті, глибокі; крила невеликі, щільно прилягають до тулубу; ноги високі міцні, темні. Хвіст середньої довжини, із розвинутими косицями у самців. Колір оперення в основному чорний із сріблястою гривовою (*Ss bb ii CC EE coco blbl*, рис. 21). Птиця відрізняється спокійним темпераментом, більш пристосована до утримання на підлозі.

Рис. 21. Кури породи юрлівські голосисті

Добові курчата вкриті чорним пухом із світлими плямами на животі, активні.

Показники продуктивності: несучість – 180-190 яєць; маса яєць 58-59 г; жива маса: курей – 2,3 кг, півнів – 3,3 кг; птиця пізньостигла, життєздатність та відтворні якості – високі. Колір шкаралупи яєць світло-коричневий.

Назва господарства, де розводиться птиця: у генофондному стаді ДПДГ "Борки" Інституту птахівництва УААН, с. Бірки, Зміївський р-н, Харківська обл., 63421, тел. (05747) 78-386, 78-023, факс 78-274.

Голошийна (Голошейная)

Порода яєчно-м'ясного напрямку продуктивності.

Історія створення. В минулому цю породу називали "трансільванською" або "семіградською". Вона була завезена в Росію з Угорщини і Румунії, де мала широке розповсюдження. Її походження невідоме. Різні автори висловлюють версії, що ця порода має походження із півдня Росії, про східне її походження, а також про походження з Угорщини або з Індії чи Персії. З багатьох джерел відомо, що ознака "голої шиї" зустрічалася у курей ще з давніх часів.

В ІІІ УААН племінна робота проводиться щодо поліпшення екстер'єрних та господарчо-корисних ознак голошийних курей близько 18 років.

Ген голошийності домінуючий (*Neckd*), тому його можна пересадити будь-якій іншій породі і мати різні комбінації голошийних курей з підвищеною живою масою чи більшою несучістю.

Екстер'єрні особливості: колір оперення чорний, коричневий, зозулястий та ін. (рис. 22).

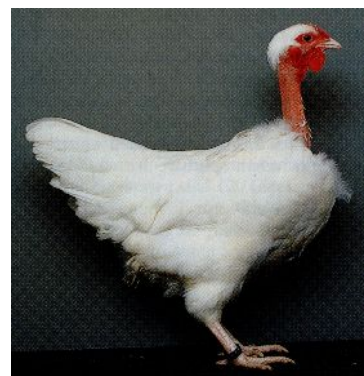
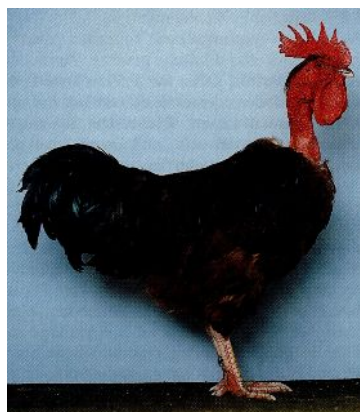

Рис. 22. Кури голошийної породи

Голова вкрита коротким пір'ям, шия середньої довжини, неоперена до самої основи. На нижній передній стороні шиї є пучок пір'я "бант" (*Na na*) або його немає (*Na Na*).

Голошийні кури добре пристосовані до утримання на підлозі та у клітках, невибагливі до кормів. Добре переносять як підвищену температуру,

так і мороз.

Добові курчата мають різноманітне забарвлення пуху і явно виражену ознаку голої шиї, активні, швидко ростуть.

В ДПДГ “Борки” ІІ УААН розводиться різнокольорова популяція голошийних курей, яка створена на базі птиці яєчно-м’ясного (полтавські глинясті) та м’ясо-яєчного напрямку (бірківські м’ясо-яєчні кури).

Показники продуктивності: несучість – 200-210 яєць; маса яєць 58-59 г; жива маса: курей – 2,3-2,5 кг, півнів – 3,3-3,5 кг; птиця пізньостигла, життєздатність та відтворні якості – високі. Колір шкаралупи яєць світло-коричневий.

Назва господарства, де розводиться птиця: у генофондному стаді ДПДГ “Борки” Інституту птахівництва УААН, с. Бірки, Зміївський р-н, Харківська обл., 63421, тел. (05747) 78-386, 78-023, факс 78-274.

Міні-кури (Мини–куры)

Порода яєчного і м’ясо-яєчного напрямку продуктивності.

Історія створення. Завезені із колекційного стада ВНДІТІП (м. Сергіїв Посад, Росія). В Інституті птахівництва УААН протягом 1974 – 2004 рр. проводиться племінна робота щодо поліпшення екстер’єрних та господарчо-корисних ознак двох популяцій міні курей: яєчних та м’ясо-яєчних.

Екстер’єрні особливості:

а) яєчні міні-кури – птиця відрізняється маленькими розмірами і короткими плюснами ніг (*ген dw*), але незважаючи на це - граціозна. Тулуб неширокий і неглибокий; голова невелика; дзьоб жовтий; гребінь листоподібний, великий, у курей звисаючий набік, у півнів – прямостоячий; вушні мочки червоного кольору; шия коротка і легка; спина пряма, неширока; грудні м’язи випуклі, глибокі; крила невеликі, щільно прилягають до тулубу; ноги маленькі, жовті. Хвіст середньої довжини, із розвинутими косицями у самців. Колір оперення смугастий (*Ss BB ii CC EE coco blbl*, рис. 23), але є чорні, білі, рябі та коричневі особини. Птиця відрізняється спокійним темпераментом, більш пристосована до утримання на підлозі. Не дивлячись на її розміри, зносить значну кількість яєць. Міні-смугасті відрізняються статевим диморфізмом оперення, як у добовому, так і у дорослому віці птиці. Точність аутосексування їх за статтю у добовому віці невисока і складає 80-85%. У статевозрілому віці півні мають світліший колір оперення, ніж кури.

Добові курчата вкриті чорним пухом із світлими плямами на голові, активні.

б) м'ясо-яєчні міні-кури – ці кури повторюють екстер'єрні особливості яєчних міні-курей, але мають значно вищу живу масу та меншу інтенсивність яйцекладки (рис. 23).

Рис. 23. Різнокольорові міні-кури яєчного (ліворуч) та м'ясо-яєчного (праворуч) напрямку продуктивності

Показники продуктивності:

а) яєчні міні-кури : несучість – 180-200 яєць; маса яєць 52-54 г; жива маса: курей – 1,2-1,4 кг, півнів – 1,6-1,7 кг; життєздатність та відтворні якості – високі. Колір шкаралупи яєць світло-коричневий.

б) м'ясо-яєчні міні-кури відрізняються від яєчних підвищеною живою масою - 1,8-2,1 кг та масою яєць - 56-57 г. Мають високу збереженість молодняка і дорослої птиці та добрі відтворні якості.

Назва господарства, де розводиться птиця: у генофондному стаді ДПДГ

"Борки" Інституту птахівництва УААН, с. Бірки, Зміївський р-н, Харківська обл., 63421, тел. (05747) 78-386, 78-023, факс 78-274.